„Nechte mě, jak jsem vás zanechal, věru, že ti, kteří byli před vámi, byli zahubeni svými otázkami a odporováním svým prorokům,

Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Nechte mě, jak jsem vás zanechal, věru, že ti, kteří byli před vámi, byli zahubeni svými otázkami a odporováním svým prorokům, a pokud vám něco zakážu, vyvarujte se toho, a pokud vám nařídím nějaký příkaz, vykonejte z něj, kolik jste schopni.”
[Správný(Sahíh)] [Je na něm shoda.(Al-Buchárí a Muslim)]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) rozdělil právní nařízení na tři skupiny: o čem je pomlčeno, zákazy a příkazy. Co se týče první: to je to, o čem islámský zákon pomlčel, tzn. že není žádné nařízení a že základem u všech věcí je neexistence. Co se týče doby Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), nesmí se ptát na žádnou věc, aby se nestala povinnou nebo zakázanou, protože Bůh ji ponechal bez nařízení jako milosrdenství pro své služebníky. Zatímco po smrti Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), pokud se otázka týká nějaké konkrétní věci, kdy se člověk snaží zjistit, jak má postupovat (hledá fatwu), nebo učení se věcí, které jsou potřebné pro náboženství, je to (tj. tázání se) povolené, a dokonce i nařízené. Pokud je ale důvodem otázky hledání těžkostí, mělo by být otázek zanecháno, jak je uvedeno v tomto hadíthu, protože to vede k tomu, co se stalo dítkám Izraele, když jim bylo nařízeno, aby obětovali krávu, a kdyby obětovali jakoukoliv krávu, splnili by toto nařízení, ale protože to ztěžovali otázkami, bylo jim to ztíženo. Druhá: zákazy: to je to, za jehož zanechání je odměna a za jehož vykonání následuje trest. A je nařízeno zanechat jich úplně. Třetí: rozkazy: to je to, za jehož vykonání je odměna a za nevykonání je trest. A u těchto je povinné udělat tolik, kolik je člověk schopen.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/4295